

ret udsat for vold, det er 3 måneder gammel blevet rystet så voldsomt, at det er blevet blindt.

De institutioner, som nu fremover skal være kommunalt drevet, har man opdelt med udgangspunkt i, at det er sociale og adfærdsmæssige problemer, men der er ikke brug for behandling, det er ikke handicap. Det er simpelt hen en opdeling af institutionerne, som baserer sig på, at man i Socialministeriet ikke har haft tiden, har haft viden til overhovedet at finde ud af, hvad det er for nogle institutioner, der skal være på et regionalt niveau, hvad det er for nogle institutioner, der skal være på et kommunalt niveau.

Socialministeren har så erkendt, at der er nogle af de institutioner, der simpelt hen ikke kan drives i en kommune. Himmelbjerggården, kan jeg se, bliver nu flyttet til Midtjylland. Men problemet er bare, at der er en lang række institutioner, hvor man af ideologiske grunde alligevel fastholder, at de skal være i en kommune. Det er et problem, som jeg virkelig kan være bekymret over.

Det næste, vi så også fremover vil kunne se, er nedbrydningen af de faglige miljøer på det sociale område, på specialundervisningsområdet, en nedbrydning, hvor de skiftende ministre jo hele tiden siger, at de er ude på institutionerne, at der er et fagligt miljø inde på amtsgården, og at det nok skal gå alt sammen.

Men vi ved jo, at forudsætningen for, at man kan udvikle et fagligt miljø, er, at der er nogle at sparre med, at der er nogle at snakke med, at der er nogle at gå på kurser med, at der er nogle at lære noget sammen med. Det forsvinder, så vi kan risikere, at de faglige miljøer, der har opbygget de specielle sociale tilbud, simpelt hen langsomt smuldrer.

Kl. 14.20

Vi anerkender, at vi får en VISO, og vi anerkender den der netværksbaserede udvikling, men jeg gad nok se den leder af en konkret specialinstitution, der synes, det er ophidsende morsomt, at han mandag morgen får at vide, at han skal aflevere en medarbejder, der skal være væk i 4 dage for at lave en specialudredning. Han har ikke haft nogen jordisk chance for at forberede sig på det, der er lagt vagtskema og det hele. Hvordan kommer det teknisk til at fungere? Svaret blafrer i vinden. Socialministeren kan ikke svare. Det er der ikke nogen der kan. Det er et eksperiment, vi nu sætter i sving, og det er et eksperiment, der rammer de svageste i det danske samfund.

Vi støtter ikke den her lovgivning.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til fru Anne Baastrup. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

For nu at starte med konklusionen så støtter Enhedslisten heller ikke kommunalreformen. Det er ikke, fordi vi ikke mener, der er brug for reformer. Vi mener i den grad, at der er brug for reformer i Danmark, så vi kan udvikle velfærdssamfundet. Der er alt for mange borgere, der kommer i klemme i systemet. Der er alt for megen kassetænkning og for lidt fokus på de langsigtede konsekvenser af, at man kun sidder med budgetterne for de enkelte år.

Der er brug for reformer, fordi vi har den absurde situation, at flere hundredtusinde mennesker er sat uden for arbejdsmarkedet, samtidig med at der er alt for mange, der bliver nedslidte af at skulle løbe alt for hurtigt, og samtidig med at vi har brug for flere hænder til velfærdssopgaver, til at tage sig af vores børn, af vores syge, af vores ældre, til at renovere skoler, kloakker, togskinner osv.

Samfundsøkonomisk vil det ikke koste noget at ansætte flere i det offentlige, fordi vi sparer dagpenge og får mere ind i skat og moms. Derfor kunne vi gennemføre en reform her, hvis vi ville.

Vi har også behov for en reform, hvor vi udbygger demokratiet, så både medarbejdere og brugere får større indflydelse og borgere i lokalområdet får mere indflydelse. Vi har brug for stærke demokratiske regioner, der kan skabe sammenhæng mellem arbejde, bolig, uddannelse og den kollektive trafik, regioner, der kan skabe lokale arbejdspladser, så der bliver mulighed for at bo og arbejde over hele landet, frem for at man i stadig stigende grad skal pendle fra de såkaldte udkantsonråder til de såkaldte vækstcentre.

Så der er mange steder, hvor der er brug for reformer efter Enhedslistens opfattelse, men desværre går regeringen og Dansk Folkeparti i den stik modsatte retning. Fordi man af ideologiske årsager ønsker mere privatisering, ønsker markedsføring af den offentlige sektor, indfører man langt mere kassetænkning og indskrænker demokratiet væsentligt.

Økonomien i reformen er fuldstændig ukendt, som vi også har været inde på under debatten, og der er stor risiko for, at det kan gå rigtig galt både for de borgere, der er helt afhængi-